

τὴν ψυχὴν ἐν ἀγιότητι καὶ ἀγνότητι καὶ καθαρότητι πρὸς τὸν νυμφίον αὐτῆς Χριστὸν Ἰησοῦν τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου, χρὴ διακεῖσθαι. Συνέχει δέ τινας ζητήσεις πολλῆς διδασκαλίας γεμούσας, δηλαδὴ ἐν τῇ ἀναστάσει, ὅλα τὰ μέλη ἀνίστανται; Καὶ ἀλλας μυρίας περὶ τοῦ κακοῦ, καὶ τῆς χάριτος καὶ τοῦ αὐτεξουσίου, καὶ τῆς ἀξιότητος τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων.

576.

ιε'. Τοὺς πνευματικοὺς ἀνθρώπους ὑποκεῖσθαι τοῖς πειρασμοῖς καὶ θλίψεις, ταῖς ἐκ πρώτης ἀμαρτίας βρυούσαις.

613.

ιζ'. Περὶ τῆς πνευματικῆς τῶν χριστιανῶν χρίσεως καὶ δόξης, καὶ διτὶ ἄνευ Χριστοῦ σωθῆναι, ἢ ζωῆς αἰώνιου μέτοχον γίνεσθαι ἀδύνατόν ἐστιν.

624.

ιη'. Περὶ τοῦ θησαυροῦ τῶν χριστιανῶν, δηλαδὴ τοῦ Χριστοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, διαφόρως ἀσκοῦντος αὐτοὺς πρὸς τὸ φθάναι εἰς τὴν τελειότητα.

633.

ιθ'. Οἱ χριστιανοὶ προκόπτειν καὶ αὐξάνεσθαι βουλόμενοι ὀφείλουσιν ἔαυτοὺς βιάζεσθαι πρὸς πᾶν τὸ ἀγαθὸν, ὥστε λυτρῷσθαι αὐτοὺς ἀπὸ τῆς ἐνοικούσης ἀμαρτίας καὶ Πνεύματος ἀγίου πληροῦσθαι.

641.

ικ'. Μόνος ὁ Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς, τοῦ ἕσω ἀνθρώπου ἴατρὸς, θεραπεῦσαι δύναται τὴν ψυχὴν, καὶ αὐτὴν τῷ τῆς χάριτος ἐνδύματι διακοσμῆσαι.

649.

ια'. Τῷ χριστιανῷ ἀνθρώπῳ δισσὸς πρόκειται πόλεμος, ἐσώτερος δηλαδὴ καὶ ἔξωτερος.

·Ο μὲν ἐν τῷ ἀφίστασθαι αὐτὸν περιπατημῶν γῆνιν. ·Ο δὲ ἐν τῇ καρδίᾳ πρὸς λογισμοὺς τῶν πνευμάτων τῆς πονηρίας.

656.

ιβ'. Περὶ δισσῆς στάσεως τῶν ἐκ τοῦ βίου τούτου ἔξερχομένων.

660.

ιγ'. Ως τὸν βασιλικὸν καὶ πολύτιμον μαργαρίτην φορέσαι μόνον δύνανται οἱ ἐκ τοῦ σπέρματος τοῦ βασιλέως γεννηθέντες· τὸν αὐτὸν τρόπον τὸν οὐράνιον μαργαρίτην μόνον τοῖς τοῦ Θεοῦ τέκνοις φορέσαι ἔξεστιν.

660.

ιδ'. Η στάσις τῶν χριστιανῶν ἔοικε τῇ ἐμπορίᾳ καὶ τῇ ζυμώσει. ·Ωσπερ γάρ οἱ ἐμποροὶ τὰ γῆνα κέρδη ἐπισυνάγουσι, οὕτως καὶ ἔκεινοι διεσκορπισμένοις ἐν τῷ αἰώνι λογισμούς. Καὶ ὡσπερ ἐν ζύμῃ φύραμα δόλον ἀπεργάζεται ζύμη, οὕτως ἡ ζύμη τῆς ἀμαρτίας πᾶν γένος τοῦ Ἀδὰμ διατρέχει. Πλὴν

ὁ Χριστὸς οὐράνιον ἀγαθότητος ζύμην ταῖς πισταῖς ψυχαῖς ἐντίθησιν.

661.

κε'. Διδάσκει αὕτη ἡ διμιλία διτὶ οὐδεὶς ἀνθρώπων, εἰ μὴ δυναμωθεὶς ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ, πειργίνεσθαι σκανδάλων τοῦ πονηροῦ ἴσχυε· καὶ τί δεῖ τοὺς τῆς θείας δόξης ὀρεγομένους πράττειν. Διδάσκει καὶ, διτὶ διὰ παρακοῆς τοῦ Ἀδὰμ εἰς δουλείαν τῆς σαρκὸς παθῶν κατήλθομεν, ἀφ' ἣς διὰ τοῦ ἐν τῷ σταυρῷ μυστηρίου ρύμαθα. Παιδεύει λοιπὸν ἡμᾶς, διτὶ μεγάλη ἐστὶ τῶν δακρύων καὶ τοῦ θείου πυρὸς δύναμις.

668.

κζ'. Περὶ τῆς ἀξιότητος, καὶ τῆς τιμιότητος, καὶ τῆς δυνάμεως, καὶ τῆς ἐργασίας τῆς ἀθανάτου ψυχῆς, καὶ πῶς αὐτὴ ὑπὸ τοῦ Σατανᾶ πειράζεται, καὶ τῆς ἐλευθερώσεως ἀπὸ τῶν πειρασμῶν τυγχάνει. Συνέχει δὲ ζητήσεις τινὰς πάνυ πολλῆς διδασκαλίας γεμούσας.

676.

κζ'. Περὶ τῆς ἀξιότητος καὶ στάσεως τοῦ Χριστιανοῦ ἀνθρώπου διὰ πολλῶν διηγουμένη διατελεῖ αὕτη ἡ διμιλία, ὡς καὶ ἡ προηγουμένη. ·Επειτα περὶ τοῦ αὐτεξουσίου πανωφέλιμα πολλὰ διδάσκει, ἀναμιγνύσα ζητήσεις τινὰς θείας σοφίας πλήρεις.

693.

κη'. Διαχράφει καὶ ἀποδύρεται αὕτη ἡ διμιλία τὴν ἔμφορὰν τῆς ψυχῆς, διτὶ διὰ τὴν ἀμαρτίαν ὁ Κύριος οὐκ οἶκε ἐν αὐτῇ. Καὶ περὶ Ἱωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ, διτὶ οὐδεὶς ἐν γεννητοῖς γυναικῶν αὐτοῦ μείζων ἐστίν.

709.

κθ'. Κατὰ δισσὸν τρόπον τὰς οἰκονομίας τῆς γάριτος εἰς τὸ γένος τῆς ἀνθρωπότητος ἔξεργάζεται ὁ Θεὸς, μέλλων τοὺς αὐτῆς καρποὺς ἐν δικαίῳ κρίματι πάλιν ἀπαιτήσαι.

716.

κλ'. ·Ἐκ τοῦ ἀγίου Πνεύματος δεῖ γεννηθῆναι τὴν μέλλουσαν εἰσελθεῖν εἰς βασιλείαν Θεοῦ ψυχήν· καὶ διὰ τρόπον τοῦτο γένηται.

721.

λα'. Δεῖ τὸν πιστεύοντα μεταλλαγῆναι τοῦ νοῦ αὐτοῦ, καὶ πάντας τοὺς λογισμοὺς εἰς Θεὸν συλλέγειν, ἐν οἷς ἀληθῶς πᾶσα διακονία τοῦ Θεοῦ ἐστιν.

728.

λβ'. Η δόξα τῶν χριστιανῶν ἀπὸ τοῦ νῦν ἐν ταῖς αὐτῶν ψυχαῖς ἐμμένει, μέλλουσα ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἀναστάσεως φανερωθῆναι, καὶ δοξάσαι τὰ σώματα κατ' ἀναλογίαν τῆς αὐτῶν εὑσεβείας.

733.

λγ'. Αδιαλείπτως καὶ προσεχῶς δεῖ τῷ Θεῷ

